

Hans Boserup har endelig kritiseret adgangen til fri proces navnlig i udlændingesager og størrelsen af vederlaget til advokater, der beskikkes for parter, der har fri proces.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget, viderefører lovforslaget i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag principperne for fastsættelsen af vederlaget til advokater, der beskikkes for parter, der har fri proces, samtidig med at der med lovforslaget lægges op til en væsentlig forhøjelse af de takster, som udmålingen af vederlaget tager udgangspunkt i. Som anført i pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er Justitsministeriet i den forbindelse enig med Retsplejerådet i, at det vederlag til beskikkede advokater, der lægges op til med lovforslaget, vil have en størrelse, der giver mulighed for at føre retssagen på fuldt forsvarlig måde, og at det ikke bør have betydning for fri proces-ordningen, at en

modpart, der ikke har fri proces, eventuelt betaler sin advokat et højere salær. Justitsministeriet er også enig med Retsplejerådet i, at der i denne forbindelse ikke er grundlag for at sondre mellem private modparter og tilfælde, hvor modparten er en offentlig myndighed.

Endvidere bemærkes, at efter lovforslaget henlægges kompetencen til at give fri proces til domstolene i de tilfælde, hvor der efter lovforslaget ikke skal foretages en nærmere vurdering af udsigten til at få medhold i retssagen, og i andre tilfælde til Civilstyrelsen med mulighed for at indbringe Civilstyrelsens afslag på fri proces for en nyoprettet afdeling i Procesbevillingsnævnet, jf. pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Hermed sikres det bl.a., at den endelige afgørelse af, om der skal gives fri proces, i alle tilfælde, herunder i sager mod det offentlige, fremover vil henhøre under en uafhængig instans.